

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512232224.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Han biede ikke, til Folk var ret opstaaed, førend han, uden at tænke paa sin Sygdom, sprang hen til Kjøbmanden. Om Herr Vögellein havde været der, om han havde faaet Pengene, om ham ikke var tilstødt nogen Ulykke, og hvor han var, alt dette spurgte han allerede i Døren om, og blev ved i samme Aandedræt, at beklage sig, at undskyldte sig og endelig at ønske en god Morgen - Kjøbmanden, da han endelig kunde forstaae ham, forsikkrede ikke allene, men beviiste og langt omstændeligere, tydeligere og lovformeligere, end Panthakak skjøttede om, at han havde betalt de 400 Gylden i god gangbar Mynt, og at Herr Vögellein, som han ellers kjendte lidet eller intet til, var frisk og vel og ved sin fulde Forstand, da han forlod ham - »Det skulde gjøre mig ont, blev han ved, om De var narret - men Panthakak var allerede ude af Døren og i den anden Gade; og uden at vide hvorledes, befandt han sig, hos den naadige Frue von Under - Han spurgte skjælvende om de ikke havde seet Herr Vögellein, og uden at oppebie Svar, udøste han sit heele Hjerte, og fortalte alt det, som han frygtede for - Ih! - - nu kan man dog see, sagde Fruen, saa har han og bedraget Dem - Frøkenen || fortalte, at de i dette Øyeblik havde faaet at vide, at han var reyst i Gaar med Posten til Geneve, og at han, ventelig af Glemsomhed havde taget 1000 Rixdaler med sig af 49 hendes Fædrene-Arv, som hendes Mama havde betroet ham til at sætte ud. - Panthakak var hverken slettænkende eller letsindig nok til at finde nogen Trøst deri, at andre var ligesaa uheldige som han - Han beklagede Frøkenen i sit Hjerte - Men hun kunde heller ingen synderlig Opmuntring have deraf, thi han talte kun nogle afbrudte Ord, beed sig i Fingrene og gik bort, uden at tage Afskeed - Underveys faldt det ham ind, at det dog var vel at Herr Vögellein havde ladet sine Meubler, og andre Effecter blive tilbage - Endskjønt, sagde han, de seer ikke ud til at være halvparten af det værd, som han har bedraget mig for, saa er det dog noget - Og noget er bedre end intet - Jeg vil gjøre Beslag derpaa - I disse Tanker kom han paa sit Kammer, lod Verten bede op til sig og spurgte ham med en fortræden Mine; hvad han vel meente at det Snauserie kunde være værd, som var der paa Kammeret? - Snauserie? - svarede Verten - Snauserie, min Herre? - - - Dog De vil maaskee kjøbe det - - med et Ord, det er 600 Gylden værd imellem Brødre - Ak! - hvilken Balsam De øser paa min Sjæl, raabte den oplivede Panthakak og omfavnede Verten - Denne, der ikke vidste hvad han skulde tænke om saa stor en Kjærlighed, forsikkrede, for nogenledes at gjengelde den, at han best maatte vide hvormeget Tøyet var værd, siden han selv havde kjøbt hvert Stykke, og han ikke var den Mand, der pleyede at forkjøbe sig - Saa at det ikke er Herr Vögelleins? - Herr Vögelleins? - Han har aldrig havt andet i mit Huus, end en gammel Kuffert, og den lod han bære bort, da han reyste i Gaar - Jeg lod ham tage den, da han betalte mig for den heele Uge, og jeg desuden havde Sikkerhed nok hos saa honet en Herre, som den han lod blive tilbage -